[2019] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 262

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਮਾ ਰੈੱਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

ਬਨਾਮ

ਰਾਮਚੰਦਰ ਯਲੱਪਾ ਹੋਸਮਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2008 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4103)

ਮਈ 07, 2019

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ 1908- ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ 23 ਅਤੇ 4 ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 41 - ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ) ਕੇਸ ਕਿ ਇੱਕ 'ਜੀ' ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ (ਐਸ.ਆਰ. ਅਤੇ ਬੀ') ਛੱਡ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਐਸ.ਆਰ. ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਨ - ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬੀ' ਦੀ ਦੂਜੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 27.04.91 ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ - ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ - ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ / ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ / ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਬਲਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ: ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ 41- ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3 ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ/ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ

ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼/ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਫਿਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ - ਮੰਨਿਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ - ਇਸ ਲਈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਉਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ - ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ - ਇਹ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਦੋਵੇਂ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ - ਅਸਮਰਥ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇਗਾ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਮ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਣਗੇ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀ - ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਰਹੂਮ 'ਜੀ', ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਐਸ.ਆਰ. ਅਤੇ 'ਬੀ' ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ - ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵੱਖਰੇ ਸਨ - ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਤਪਨ ਹੋਈ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਨ ਹੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

XXXXXX

ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ- ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਲੋੜ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ , ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਕਿਹਾ ਕਿ : 1.1 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਅਖੌਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਲਿਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3, CPC ਆਦੇਸ਼ 41 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ (3) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਕਲੌਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3 (2) ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 2 ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਬਲਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬੇਵਕਤੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। [ਪਾਰਸ 7-9] [270- ਏ- ਬੀ; F-H; 271-A-C]

XXXXXX

1.2 ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫਰਮਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਆਮ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਦੋ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਅਟੱਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3 ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 4 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 3) ਆਦੇਸ਼ ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਬਚ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 2 ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ/ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (ਪਾਰਸ 11, 13) [271-H-; 272-A-B; 276-C-F]

1.3 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਨੇ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਰੁਖ ਅਪਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਕੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕ ਪਾਸੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਿੱਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਿਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਰਹੂਮ ਜੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਐਸ.ਆਰ. ਅਤੇ 'ਬੀ' ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਸਨ। (ਪਾਰਸ 18, 19) [284-D-H; 285-A-C]

XXXXXX

1.4 ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦਾ, ਤਾਂ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਜੋ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸ ਦਾ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਵਿਰੁੱਧ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਫਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਫਰਮਾਨ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹਨ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਇਕੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ 10/09/2001 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਨ ਹੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪਾਰਸ 20-22] [285-D-H; 286- A-C]

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਮਾ ਰੈੱਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਯਲੱਪਾ ਹੋਸਮਾਨੀ

ਸਰਦਾਰ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਦ ਗੁਪਤਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ; 2003 (3) ਐਸਸੀਸੀ 272: [2002] 5 ਸੁਪ. ਐਸਸੀਆਰ 350; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 89: [1962] ਐਸਸੀਆਰ 636; ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ [1963] 3 ਐਸਸੀਆਰ 858 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹਰੀਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਲਮੀਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ 1975 (1) ਐਸਸੀਸੀ 212: [1975] 2 ਐਸਸੀਆਰ 932 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ		
[2002] 5 Suppl.SCR 350	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 5
[1962] SCR 636	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 12
[1963] 3 SCR 858	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 13
[1975] 2 SCR 932	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 15

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2008 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4103

1998 ਦੇ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 717 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 02.09.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਵੀ.ਐਨ. ਰਘੂਪਤੀ, ਚਿਨਮਯ ਦੇਸ਼ਪਾਂਡੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਦਨਾ ਸਿੰਘ, ਕਸ਼ਿਤਿਜ ਮੁਦਗਲ, ਦੀਪਕ ਜੋਤੀ ਘਿਲਦਿਆਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

1. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਅਪੀਲ 1998 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 717 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰਕ 'ਤੇ ਹੈ:

XXXXXX

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ 1946 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਵਿੰਦਰੇਦੀ , ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ

ਇਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਬਸਾਵਰਰੇਦੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਗੋਵਿੰਦਰੇਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1990 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 66 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੁਝ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾੜੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਲਈ 27.04.1991 ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ/ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ ਸੁਣੀ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:

8. ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 20 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਣ।

XXXXXX

9. ਅਪੀਲ ਨੂੰ 10.09.2001 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:

ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਮੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ 10/09/2001 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ, ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਉਸ ਲਈ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਦ ਗੁਪਤਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਹੋਰ; 2003 (3) ਐਸਸੀਸੀ 272 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਵੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ।

6. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਈਸਟੋਪੇਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਫਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫਰਮਾਨ ਹੋਣਗੇ, ਇਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ

ਵਿਚ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਸਿਰਫ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

7. ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਅਖੌਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਲੋੜ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਲਿਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 3 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.

"3. ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਆਦੇਸ਼ ਇਕੱਲੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

(1) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਆਦੇਸ਼ ਇਕੱਲੇ ਮੁਦਈ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖਰਚੇ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

8. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 3 ਆਦੇਸ਼ 41 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 3 ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ (3) ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕੋ ਮੁਦਈ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਬਾਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

XXXXXX

9. ਆਓ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਆਦੇਸ਼ਚ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਬਚਿਆ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 3 (2) ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 2 ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਬਲਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬੇਵਕਤੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

10. ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਕਥਿਤ ਤਰੀਕ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ। 16.04.1987 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ ਬਸਵਾਰੇਦੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲਕੀ ਹਿੱਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

11. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਇੰਨੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫਰਮਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਆਮ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਦੋ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਅਟੱਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ।

XXXXXX

12. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 89 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸੰਘ ਨੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਅਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਘ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੰਨਾ 638 - 640 'ਤੇ ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ:

..... ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਡ 'ਚ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਹਿ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ XXII, ਨਿਯਮ 4 ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਉਤਪਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ

ਅਪੀਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਮਾ ਰੈੱਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਯਲੱਪਾ ਹੋਸਮਾਨੀ
[ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.] 273

ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 1 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੀਲ (a) ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ; (b) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ ਅਤੇ (c) ਜਦੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ, ਜੇ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ।

XXXXXX

ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਦੋਂ ਉਤਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਰਾਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਫਰਮਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਪੂਰੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ, ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਸੋਧ ਕਰੇਗੀ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਰਾਜ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫਰੇਮ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 4 ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

XXXXXX

"4. ਕਈ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਆਦੇਸ਼ ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-

(1) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੈਤਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੈਤਾ ਜਿਉਂਦਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਮਰ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

(2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਅਦਾਲਤ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

13. ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਉਹ ਹੈ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ 1963 (3) ਐਸਸੀਆਰ 858 ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਲੀਨੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1900 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਰਹੇਗਾ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਿਚ, ਸਾਬਕਾ ਨਿਵਾਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 4 ਸੀ, ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ 22,750/- ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਸੀ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ 11,375/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਬਾਕੀ 3 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ, ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰੀ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅੰਸ਼ਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ

ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫਰਮਾਨ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫਰਮਾਨ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 3 ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਲਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 3 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 4 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕਲੌਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ / ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 3) ਆਦੇਸ਼ ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਬਚ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 2 ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਆਦੇਸ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਉਂਦੇ ਮੁਦਈ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਦਈ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ

ਮੁਕੱਦਮੇ/ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

XXXXXX

14. ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਮੁਨਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਦੋ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ XXII ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੌਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਬਾਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਦੇਸ਼ XLI ਨਿਯਮ 4 ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਅਪੀਲ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ/ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਪੂਰੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ XLI ਨਿਯਮ 4 ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ / ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੇਸ

ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਆਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡਣ ਵਿਚ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਆਦੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਮਾ ਰੈੱਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਯਲੱਪਾ ਹੋਸਮਾਨੀ
[ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.] 277

15. ਹਰੀਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਲਮੀਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ 1975 (1) ਐਸਸੀਸੀ 212 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ , ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਇੱਕ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀਦਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦੂਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ:

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 29 ਦੀ 1953 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਗਈ, ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਗਿਆ। 1967 ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਬੇਟੀ ਅਤੇ ਬੇਟਾ ਛੱਡ ਗਈ ਹੈ। ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਫਰਮਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਰੀਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਲਮੀਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ:

XXXXXX

"32. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1934 ਦੇ ਪੰਜ ਟਾਈਟਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 53 ਅਤੇ 61 ਅਤੇ 1935 ਦੇ 20, 29 ਅਤੇ 41 ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਸੀ, ਪਰ 1948 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 326, 332 ਅਤੇ 333 ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

16. ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਦਾਰ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। (ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੋਦ ਗੁਪਤਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ (ਓ.ਆਰ.ਐਸ. 2003 (3) ਐਸਸੀਸੀ 272 ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੱਥ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਈ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਦਾਅਵੇ ਸਨ। ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

3. ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮਸੂਦਪੁਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਲਗਭਗ 5500 ਬੀਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੰਘ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: (1) ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1894 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ 4307 ਬੀਘੇ ਅਤੇ 18 ਬਿਸਵਾ ਵਿੱਚੋਂ 720 ਬੀਘੇ ਅਤੇ 4 ਬਿਸਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ 24.10.1961 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 24.10.1961 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਐਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 1944 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 390 ਬੀਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ 6.8.1966 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਆਦੇਸ਼ਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਮਾ ਰੈੱਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਯਲੱਪਾ ਹੋਸਮਾਨੀ

[ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.] 279

1) ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਗਾਓਂ ਸਭਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਿ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪਿੰਡ ਸਭਾ ਕੋਲ ਹਨ, ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਤਹਿਤ "ਬੰਜਰ ਜ਼ਮੀਨ" ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ 'ਬੇਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ' ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਲਾਬ ਸੁੰਦਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੂਮੀਦਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

(ii) ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮਾਲਕਾਂ/ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਲੀ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (13) ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਜ਼ਮੀਨ" ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ "ਬੰਜਰ ਜ਼ਮੀਨ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਰਹੇ।

(iii) ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਲਾਬ ਸੁੰਦਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ 4307 ਬੀਘੇ ਅਤੇ 18 ਬਿਸਵਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਭੂਮੀਧਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮੀ ਧਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ 3500 ਬੀਘੇ ਅਣਵੰਡਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੈੱਟ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 25 ਅਤੇ 26 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

XXXXXX

" 25. . . . . ਹਰੇਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਅਵਸਥਾ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਅਟੁੱਟ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਪਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਪੱਖੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕਸਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤਦੇ ਓਨੇ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਿੰਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਈਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ / ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ / ਫੈਸਲਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਕਜੁੱਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਓਨੇ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਿੰਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11, 18, 30 ਅਤੇ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਛੂਠਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜ ਆਦੇਸ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ, ਉਸ ਵਰਗੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ, ਧਿਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਸਹਿ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਜੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾਅਵੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਫਰਮਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਥਿਤ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਡਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਬੇਅਸਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਫਰਮਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ

ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਆਦੇਸ਼ ਚੋਣ ਲੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਆਦੇਸ਼ ਜੋੜਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਕਿ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਦਾਅਵੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਲੱਭਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਰੁਖੀ, ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੁਸਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਅਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ.....”

XXXXXX

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਮਾ ਰੈੱਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਯਲੱਪਾ ਹੋਸਮਾਨੀ
[ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.] 281

"26. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ

ਨਿਆਂ ਦੀ ਨੈਕਰਾਣੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ 22 ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿਹਰਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਲਈ। ਆਦੇਸ਼ 22 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਖਤ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਬਲਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਲਚਕਦਾਰ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਖਾਤਾ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਸੀ, ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ, ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਜਮਾਬੰਦੀ ਵਿਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ.....

XXXXXX

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"30. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਦੋਂ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ

ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਪੀਲ ਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਇਹੋ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ 22 ਨਿਯਮ 4 ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

XXXXXX

"34. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ: -

(1) ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ, ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਏ ਆਦੇਸ਼ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕਈ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ।

(2) ਜਦੋਂ ਵੀ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਇਕਜੁੱਟ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੋ ਫੈਸਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਜੋਂ।

(3) ਕੇਵਲ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(4) ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਫਰਮਾਨ ਬਾਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਨਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

XXXXXX

17. ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਆਦੇਸ਼ ਦੋ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ? ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ

ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਕਲੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

18. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਧੀਸ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਨੇ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਓ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਈਏ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਇਕ ਪਾਸੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਿੱਤੀ ਆਦੇਸ਼ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

XXXXXX

19. ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਿਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਰਹੂਮ ਗੋਵਿੰਦਰੇਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਰੈਦੀ ਅਤੇ ਬਸਵਾਰੇਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਸਨ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

20. ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦਾ, ਤਾਂ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦਾ. ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ

ਭਰਾ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦਾ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਫਰਮਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

21. ਫਰਮਾਨ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹਨ. ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਇਕੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ।

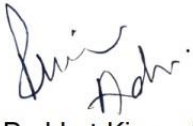
XXXXXX

22. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ 10/09/2001 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਉਤਪਨ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਨ ਹੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਆਦੇਸ਼ਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi